

OBSAH

Slovo starosty		3
P. Jan Mára, O.Cr.		4
Nové stránky obce		5
Soutěž Vesnice roku 2012		6
Naše Rovinka		9
Odpady kolem nás		11
Kulturní a společenské akce		13
Hody jak (ne)mají být		20
Vzpomínky na II. světovou válku		23
Sportovní okénko		25
Malovaný kraj		28
Pozvánka na besedu		29
Info zpravodaje		29

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, blíží se konec roku a s ním spojené jakési ohlédnutí za letošním rokem. Co se týká kultury, byl letošní rok ve znamení jedné velké oslavy 110. výročí od vysvěcení našeho věteřského kostela. Několik spoluobčanů mně položilo otázku, proč se obec zapojuje do těchto oslav. Odpověď je velmi jednoduchá. Odpovím otázkou ... Kolik je v obci rodin, které nikdy nepotřebovaly kostel? Určitě velice málo, věteřský kostel není jenom dominantou obce, ale také nedílnou součástí života v obci.

Ještě něco málo k oslavám, které začaly stavbou Végrova kříže a návštěvou loveckého kostela. Nový Végrův kříž stojí na místě, kde stával jeho předchůdce. Oslava proběhla ve spolupráci věteřské farnosti, lovecké farnosti a loveckého obecního úřadu. Na této velmi vydařené slavnosti jsme si s loveckými slíbili každoroční setkávání obou obcí u kříže na hranicích mezi Věteřovem a Lovčicemi. Mohla by z tohoto setkání vzniknout pěkná tradice. Hlavní oslava vysvěcení kostela proběhla za účasti vzácných církevních hostů. Samozřejmě připomenu, že od doby vysvěcení našeho kostela se ve Věteřově poslední říjnovou sobotu konají krojované hody.

Mé velké poděkování Vám všem, kteří jste se na zmíněných oslavách podíleli. Poděkování krojované mládeži, maminkám, babičkám a tetičkám, které připravovaly kroje. Oslavy jsme zakončili posvěcením Červené kapličky, kterou posvětil náš rodák páter Josef Svoboda. Na opravu zmíněné kapličky jsme dostali dotaci 135 000,-Kč z podpory obnovy kulturních památek.

Ještě byla jedna důležitá oslava pro naši obec – 110. výročí založení hasičského sboru. Sbor dobrovolných hasičů ve Věteřově patří k velmi činným spolkům. Nejen coby samotní hasiči, ale také jako spolek, který pořádá kulturní akce, a také se účastní veškerého dění v obci. Za jejich aktivity jim patří velké uznání. Také mladí hasiči dobře reprezentují naši obec. Přeju jim, ať jim dlouho vydrží dobrá parta a chuť do soutěžení. Poděkování našemu panu faráři a všem farníkům za perfektní spolupráci. Také děkuji mužskému sboru, bez jejich vystoupení si nedovedu žádnou akci představit.

Tolik k letošním oslavám.

Hlavní investiční akcí v letošním roce byla stavba chodníku od Kupkového kolem kostela s ukončením před samoobsluhou. Hlavním důvodem stavby je bezpečnost chodců tak, aby nemuseli přecházet přes hlavní cestu. Myslím si, že se chodník podařil a splnil účel pohodlného a bezpečného chození, ale také přispěl ke zkrášlení naší celé obce.

Další důležitou akcí byla oprava hřiště pro mateřskou školku. Na nové hrací prvky jsme získali dotaci z ministerstva pro místní rozvoj 246.000,-Kč. Škoda, že máme ve školce tak málo dětí, snad se to časem zlepší.

V letošním roce se naše obec zúčastnila soutěže Vesnice roku. V této soutěži jsme získali ocenění za propojení života obce s historickým odkazem předků, což je velké uznání pro nás, kteří se snažíme udržovat a rozšiřovat odkaz našich předků pro budoucí generace. Poděkování za výzdobu a úklid v budově školy a okolí. Také úprava naší obce byla hodnocena velmi dobře. Je to díky Vám všem, kteří udržujete své předzahrádky a okolí.

Připravuje se nový územní plán, zajímejte se o změny a případné doplnění do nového územního plánu. Nový územní plán by měl být nadčasový a to dokážeme jen ve spolupráci se všemi občany.

Co říct na závěr, doba je zlá a vypadá to, že bude ještě hůř. Snad všechny životní nástrahy společně překonáme a budeme pokračovat dál ve vytýčené práci. Na závěr Vás všechny srdečně zvu 30. prosince na setkání u vánočního stromu, na kus řeči a malé občerstvení. Šťastný a veselý rok 2013.

Váš starosta Josef Lejska.

P. Jan Mára, O.Cr. ; * 14.8.1912 – † 5. ledna 2012

Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou a Charitní domov pro kněze na Moravci v předvečer Slavnosti Zjevení Páně (svátku Tří králů) oznámil, že ve 100. roce svého života byl Pánem života a smrti povolán na věčnost P. Jan Mára, O.Cr. kněz a čestný komandér Křižovnického řádu, čestný kanovník vyšehradský.

Narodil se 14. 8. 1912 v Radvánově. Po studiích na Jiráskově gymnáziu v Českých Budějovicích vstoupil do řádu Křižovníků s červenou hvězdou a 21. 10. 1937 složil slavné sliby. Na kněze byl vysvěcen 13. 3. 1938 v Praze.

Od 15. 10. 1940 byl ustanoven kaplanem u sv. Františka v Praze. Do 30. 9. 1947 byl farářem ve Věteřově. Od 1. 10. 1947 se stal druhým kaplanem v Lokti a od 1. 9. 1948 druhým kaplanem u sv. Petra v Praze.

V roce 1951 byl jmenován skutečným konsistorním radou. 15. 4. 1951 se stal reálným administrátorem u sv. Ludmily v Praze. 5. 7. 1951 byl zvolen kolegiátní kapitulou vyšehradskou jejím čestným kanovníkem. V roce 1972 byl jmenován konsistorním radou v Hradci Králové. Byl dlouholetým ředitelem České katolické Charity. Od 1. 10. 1991 byl ustanoven farářem u řádového kostela sv. Františka v Praze a administrátorem farnosti u sv. Petra

Na Poříčí. Od roku 2005 pobýval jako důchodce v Charitním domově na Moravci, kde v požehnaném věku 99 let, zaopatřen svatými svátostmi, zemřel.



Společná fotografie s velmistrem řádu
Mgr. PharmDr. Josefem Šedivým O.Cr. a
synovcem zesnulého P. Jana Máry O.Cr.
Mgr. Ing. Jiřím Márou, který je také knězem
(farnost Vamberk)

Farníky Věteřova reprezentovala malá delegace, která se přišla poklonit knězi, který ve Věteřově působil v pořadí jako sedmý křižovník od 1. května 1942 do 1. října 1947 (ve skutečnosti se však již objevil ve Věteřově jako duchovní správce podruhé, poprvé zde zastupoval od 8. května do 1. září 1939, za nemocného Antonína Jamnického).

Jsou ještě ve Věteřově pamětníci, kteří zažili, jak vyučoval náboženství i na

farním dvorku a také za války poskytoval farníkům úkryt ve sklepě fary při hrozícím bombardování.

Rozloučení se konalo v sobotu 14. ledna 2012 v 10:30 hodin při mši svaté v křižovnickém kostele sv. Františka z Assisi v Praze 1 u Karlova mostu. Pochován byl téhož dne na křižovnickém hřbitově v Praze – Hloubětíně.

Nové internetové stránky obce

Oficiální internetové stránky obce www.veterov.cz provozované již od konce listopadu 2004 ke konci letošního roku končí. Zastupitelstvo obce schválilo loni na podzim uzavření nové smlouvy s firmou Galileo Corporation s.r.o. na provozování a správu nových webových stránek.

Jelikož Obec Věteřov není majitelem domény **veterov.cz** bylo nutné provést nejprve registraci nové domény **veterov.eu** (nyní již v držení obce).

Nový provozovatel nabízí kromě standardních služeb při správě www stránek především možnost využití redakčního systému pro administraci jejich

obsahu. Administrace je tentokrát tedy zcela v možnostech uživatele – obce Věteřov a odpadá tak komplikované posílání podkladů pro zveřejnění čehokoliv na internetových stránkách, doladování detailů, vzhledu apod.

Také design je zcela jiný a vytvořený podle nejnovějších vzorů – vzhled titulní stránky jsme použili pro obálku tohoto čísla zpravodaje.

Strukturu menu a obsah jednotlivých nabídek se snažíme sestavit tak, aby byl pro návštěvníka co nejpřehlednější a nejpřínosnější. Vzhledem k tomu, že do nových stránek můžeme vstupovat v podstatě on-line a měnit v nich vlastně vše, můžeme tak velmi rychle reagovat na podněty a připomínky. Pro jejich zasílání jsme vytvořili novou mailovou adresu napiste-nam@veterov.eu. Standardní způsoby komunikace – písemná forma či osobně na obecním úřadě – pochopitelně zůstávají.

Nejnutnější povinné informace jsme udržovali přibližně do konce října paralelně na nových i na původních stránkách, veškeré aktuality byly však od 1. července vkládány již pouze na www.veterov.eu.

Snažíme se naplnit odkazy stránek co nejodpovědněji, drtivou většinu údajů zpracováváme úplně od začátku, některé informace na původních stránkách totiž ani nebyly. Mějte prosím tedy ještě nějaký čas trpělivost s kompletností a aktuálností nových stránek.

Soutěž Vesnice roku 2012

Dne 13. června narušila poklidný běh života v naší obci přítomnost 11-ti členné komise za účelem hodnocení v soutěži Vesnice roku 2012.

Tato akce vzbudila také řadu fám mezi našimi obyvateli – od „kontroly z různých úřadů na život v obci“ až po „kontrolu z ministerstva na fasády domů“, ... někteří z občanů byli pohoršeni, že do jejich ulice se komise nakonec ani nepodívala.

Je nutné si však uvědomit, že do této soutěže se naše obec přihlašovala poprvé a neměla s jejím průběhem žádné zkušenosti a také to, že hodnocení má svá pravidla a harmonogram, do čehož nelze zasahovat.

Na začátku všeho byla přihláška a obsáhle zpracovaný materiál Programu obnovy venkova, kde bylo nutné popsat obec v každé z jedenácti soutěžních kategorií. Komise měla pro své hodnocení přesně rozepsaný časový harmonogram – každý den čtyři vesnice, takže po krátkém představení zúčastněných zaznělo z úst předsedkyně komise nekompromisní konstatování: „Máte dvě hodiny. Co nám z Vaší vesnice chcete ukázat, je na Vás.“ Je jasné, že za tak krátkou dobu se toho moc stihnout nedá, proto bylo

nutné vybrat pouze něco. Některé zajímavé lokality navíc nebylo bohužel možné kvůli nepřízní počasí navštívit.



... představování

Takže ... krátká procházka obcí s ukázkou hlavních dominant, návštěva hřiště, prohlídka budovy školy včetně knihovny, mateřské školy a muzea a na závěr stručný přehled kulturního a společenského života v promítnutém videodokumentu. To vše za nepřetržité sprchy otázek a žádostí o bližší vysvětlení ze strany členů komise.

Ambice na dobré umístění v soutěži byly velké, ale teprve při závěrečném hodnocení a vyhlášení výsledků 15. června v Krásensku, bylo možné nahlédnout, čím se další obce prezentovaly a jak silná byla konkurence.

Z definice soutěže : **Soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova** je každoročně vyhlášována již od roku 1995. Cílem této soutěže je snaha povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost uskutečňování programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova, ale také snaha vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjejí i místní tradice a zapojují se do společenského života v obci. Poprvé byla vyhlášována Spolkem pro obnovu venkova ČR pod názvem Soutěž o nejzdařilejší program obnovy vesnice. Od roku 1996 je jedním z vyhlášovatelů Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a Svaz měst a obcí ČR. Ministerstvo zemědělství se mezi vyhlášovatele připojilo v roce 2007.

Soutěž je každoročně vyhlášována na jarním Dnu malých obcí v Praze.

Organizace soutěže probíhá ve dvou kolech – krajském a celostátním. Všechny přihlášené obce jsou nejprve hodnoceny v krajském kole. Do celostátního kola pak postupuje za každý kraj vždy maximálně jedna obec, které byla udělena Zlatá stuha v krajském kole. V rámci celostátního kola jsou vyhodnocena první tři místa.

Obce přihlášené do soutěže jsou hodnoceny v následujících oblastech: koncepční dokumenty, společenský život, aktivity občanů, podnikání, péče o stavební fond a obraz vesnice, občanská vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií, péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péče o krajinu, připravované záměry a informační technologie obce.

Do soutěže se mohou přihlásit obce vesnického charakteru, které mají maximálně 6.200 obyvatel, a které mají zpracovaný vlastní strategický dokument zabývající se rozvojem obce, program obnovy vesnice nebo program rozvoje svého územního obvodu.

Letošního krajského kola Jihomoravského kraje se zúčastnilo 22 obcí, z toho 9 z okresu Hodonín (Blatnička, Ostrovánky, Ratíškovice, Starý Poddvorov, Tvarožná Lhota, Věteřov, Žarošice, Ždánice a Želetice). V rámci celé republiky to pak bylo 278 obcí, z nichž postupovalo 13 finalistů do celostátní soutěže. Vítězem krajského kola Jihomoravského kraje a držitelkou zlaté stuhy se stala Tvarožná Lhota (*tím si vybojovala postup do celostátního kola, kde se umístila na krásném 2. místě*). Modrou stuhu za společenský život získaly v našem kraji Otnice (okres Vyškov), bílou stuhu za činnost mládeže Tvrdonice (okres Břeclav), zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí Chvalovice (okres Znojmo) a oranžovou stuhu za spolupráci obce a zemědělského subjektu Rudka (okres Brno-venkov).

Naše obec získala v této soutěži **mimořádné ocenění za propojení života obce s historickým odkazem předků**, hlavním důvodem pro udělení tohoto ocenění bylo obecní muzeum, které komisi velmi zaujalo.

Přestože jsme nezískali vyšší ocenění, již samotná účast v této soutěži je pro obec velmi prestižní a významnou událostí. Soutěží se v řadě oblastí, vzhled obce však patří k tomu, co nás reprezentuje nejvíc a každý den. Děkuji všem občanům, kteří věnovali úsilí na vylepšení prostranství kolem svých domů. Poděkování je však třeba chápat v mnohém širším měřítku – oblasti soutěže to vystihují velmi dobře. To jak naše obec žije, jak se stará o budoucí generace, jak se snaží zachovat tradice, usnadnit život svým občanům, chová se k životnímu prostředí, ... je výsledkem úsilí jen a jen jejich občanů.

A pokud v tom úsilí vytrváme, získáme víc než jen lepší umístění v soutěži.

místostarostka obce Dagmar Kostihová



členové komise před vyhlášením výsledků v Krásensku

Naše „Rovinka“

V letošním roce rozhodlo zastupitelstvo obce Věteřov na svém zasedání jednomyslně o podání podnětu k začlenění zbývajících částí Lysých hor do tzv. významného krajinného prvku. O co vlastně jde ? ... významný krajinný prvek (VKP) je jednou z kategorií ochrany území.

Těmito kategoriemi pro úplnost jsou : **velkoplošná zvláště chráněná území** (národní parky a chráněné krajinné oblasti), **maloplošná zvláště chráněná území** (národní přírodní rezervace a památky a přírodní rezervace a památky), **obecně chráněná území** (přírodní parky a významné krajinné prvky), **NATURA 2000** (evropsky významné lokality a ptačí oblasti) a **památný strom**.

Významný krajinný prvek je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje příslušný orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízky, meze, trvalé travní porosty, naleziště nerostů a zkameněliny, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy.

Mohou to být i cenné plochy porostů, sídelních útvarů, včetně historických zahrad a parků.

Významný krajinný prvek (VKP) je chráněn před poškozováním a ničením (jeho ochranu stanoví v ČR zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny dle § 4, odst. 2). Při využívání VKP nesmí být narušena jeho obnova a nesmí dojít k ohrožení nebo oslabení jeho stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození či zničení VKP nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, je nutno získat závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy se počítá zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Za škodlivý zásah do VKP, jeho poškození či zničení může příslušný orgán ochrany přírody uložit pokutu až do výše 1 milionu Kč (§ 87-88a zákona). Rovněž je (§ 86 zákona) stanovena povinnost odstranit následky takového zásahu (uvedení do původního stavu, náhradní nápravná opatření, náhrada škody).



S registrací lokality Rovinka mezi VKP bezprostředně souvisí snaha brzkého podání žádosti o dotaci na obnovu třešňového sadu a všechno toto úsilí by mělo směřovat k zachování jedné z nejkrásnějších lokalit Věteřova.

... je vhodné ještě připomenout, že v sousedství této lokality se nachází jednak území s označením Významná archeologická lokalita (VAL) – **Nové hory** a také velmi rozsáhlý chráněný útvar **Věteřovská vrchovina** zasahující do katastrálních území celkem 7 obcí, který požívá stupně ochrany přírody Evropsky významná lokalita (EVL) – o tom zase někdy příště ...

místostarostka obce Dagmar Kostihová



Odpady kolem nás

Naše obec je vybavena na několika místech kontejnery pro tříděný odpad, které mají pravidelné intervaly vyvážení. Je trochu nešťastné, že den vývozu je stanoven právě po víkendu a nikoliv před ním.



... líbí se Vám to ? ne ? a to je ještě ten „lepší“ případ !!!

Dochází totiž k tomu, že pokud v rámci „sobotního gruntování“ vyváží občané odpad do kontejnerů, může se stát, že tyto (zejména plast) jsou již plné. Často pak zůstávají odpadky vedle kontejnerů a to opravdu není působivá dekorace na neděli, kdy do obce přijíždí víc cizích návštěvníků. No, a pokud je to navíc před nějakými svátky, tak k tomu už není co dodat. Měli bychom být trochu vnímavější k estetickému chápání obce a v takovém případě buď zkusit uložit odpad v jiném hnízdě, nebo zatnout zuby a vyvézt jej až po vyprázdnění kontejneru. Hlavně ale NESPALOVAT PLAST !!!, jak to stále někteří naši „rádobyspoluobčané“ dělají. Skutečný spoluobčan totiž bere na druhé ohled a nenutí je dýchat toxické zplodiny.

Možná jste si již také všimli, že na některých místech v obci stojí vozidla, která už hooooódně dlouho nejezdila a nemají ani státní poznávací značku.

Jelikož se na rty hned derou slova o vraku, je teď zcela na místě si říct, co je podle předpisů považováno za vrak a jak jej poznáme.

Vrak je zákonem definován jako silniční vozidlo, které je trvale technicky nezpůsobilé k provozu a není opatřeno státní poznávací značkou, musíme tedy rozlišit dva případy :

- vrakem je automobil zcela zjevně technicky nezpůsobilý k provozu ... to je například auto bez kol stojícího na špalcích, a pokud pomineme animovaný seriál Flintstoneovi, auto bez motoru se taky nerozjede
- není-li vozidlo zjevným vrakem, avšak nemá registrační značku, je nutno posoudit "trvalost technické nezpůsobilosti", která však nemusí být patrná při běžném ohledání ; není důležité ani to, že vůz má propadlou technickou kontrolu či emise – tuto skutečnost lze často jednoduše napravit, takže nezakládá trvalou technickou nezpůsobilost automobilu

A kdo je povinen vrak odstranit? Tím je pochopitelně vždy jeho vlastník, ale toho nemusí být v některých případech vůbec jednoduché vypátrat. Pokud se k tomu nemá, má další pravomoci vlastník pozemku, obec i policie. Legislativní podpora pro další postup je v zákonu o odpadech, v zákonu o pozemních komunikacích a svým způsobem i v občanském zákoníku.

Bude-li odstavení vraku na území obce posuzováno podle zákona o odpadech, může postih dosáhnout výše 20.000,-Kč, bude-li to v souvislosti s podnikatelskou činností tak až 1.000.000,-Kč. Z pohledu neoprávněného záboru veřejného prostranství lze uložit pokutu až do výše 50.000,-Kč.

Zatímco v článku o soutěži Vesnice roku, jsme občany chválili za péči o prostranství v obci, tento trend působí zcela opačně.

Zvažujeme, že do dalšího čísla zpravodaje dáme fotografie těchto případů, případně zveřejníme na internetových stránkách.

Kulturní a společenské akce

28. prosince 2011 se konal další ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise



30. prosince 2011 jsme si zazpívali u vánočního stromu

28. ledna 2012 pořádala MO ČSSD společenský ples



18. února pořádala kulturní komise v rámci ostatkových oslav dětský karneval



... a večer pokračoval tradiční košť slivovice s pochováváním basy



3. březen byl dnem příznivců divadla

Naši ochotníci nacvičili pod režijním vedením Hanky Kolaříkové pohádku Dalskabáty hříšná ves aneb zapomenutý čert. Ohlasy byly velmi příznivé, doufejme, že se dočkáme brzy dalšího představení a obnovíme postupně tradici divadelních představení, které byly v naší obci tak populární.



4. března uspořádal Ing. Jan Hájek, Ph.D. besedu o Borneu, na které přiblížil zájemcům své zážitky s cesty po tomto exotickém ostrově

28. dubna pořádala MO ČSSD besedu u cimbálu, návštěvníci zde mohli také hodnotit fotografie v rámci soutěže „Věteřov očima věteřáků“ ; vyhodnocení soutěže bylo pak zveřejněno i na nových internetových stránkách

13. května pořádala kulturní komise Den matek



2. června pořádala kulturní komise Sportovní den při příležitosti Dne dětí



5. ÷ 8. července se konaly oslavy "Malých hodů", které se letos nesly v duchu 110. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Věteřov :

5. července v 10:00 hodin se konala slavnostní mše svatá, v 15:00 hodin svátostné požehnání a poté odpoledne na farním dvoře



6. července v 15:00 hodin pořádal SDH Věteřov na hřišti soutěž v požárním sportu ; ke zhlédnutí byla připravena historická požární technika, kterou předvedli hasiči z Nenkovic také v akci a dále ukázka moderních pomůcek profesionálních záchranářů s možností praktického vyzkoušení



7. července v 15:30 hodin byla na hřbitově pobožnost za zemřelé členy věteřského hasičského sboru a ve 20:00 hodin pořádal SDH Věteřov hodovou zábavu v tělocvičně školy se skupinou ŠU-FA

8. července pořádala TJ Sokol Věteřov na svém hřišti obecní turnaj, který se skládal ze zápasu žáků (do 18 let), zápasu starších pánů (nad 35 let) a zápasu hráčů (18÷35 let)

V těchto dnech bylo také možno navštívit obecní muzeum, které bylo výběrem exponátů přizpůsobeno probíhajícím oslavám.

5. srpna pořádala MO KDU-ČSL tradiční Výlet v Jablůnce

23. srpna se v rámci 12. ročníku Pěší pouti na Velehrad ve Věteřově opět zastavili poutníci ; po pouti přišly na obecní úřad i děkovné pozdravy – jeden z nich přikládáme :

Dobrý den, jmenuji se Luboš Jurkovič a byl jsem řidičem doprovodného vozu poutníků na Velehrad. Chtěl bych moc poděkovat za přijetí a nesmírnou ochotu všech Vašich spoluobčanů. Je až neuvěřitelné, že v takové době se ještě najdou tak úžasní lidé. S úsměvem a otevřeným srdcem splnit jakoukoliv prosbu. Byla to moje první pouť v této funkci a naprosto mě to překvapilo. Ještě jednou velké díky.

S pozdravem Luboš Jurkovič

28. září se konala pouť k obnovenému Végrovému kříži, jehož kopii zhotovil David Zálešák. Příjemné počasí provázelo hojný počet poutníků na hranici katastru, kde tento kříž desítky let stával. Po pobožnosti posvěcení, kterou konal Mons. Mgr. Josef Maňák, děkan místecký se průvod věteřských a loveckých farníků odebral do kostela Sv. Petra a Pavla v Lovčicích, kde se konala děkovná bohoslužba. Po mši bylo připraveno pro poutníky malé občerstvení a ti vytrvalejší mohli pokračovat ještě na posezení u cimbálu.

27. ÷ 28. října se naše obec oddávala hodovým oslavám

Nepřízeň počasí sice zhatila sobotní průvod obcí, ale dobrou náladu při hodové zábavě s dechovou hudbou Nenkovjáci to neovlivnilo.

Také pro tuto akci bylo muzeum aktuálně doplněno o exponáty, které se vztahují k výročí 110. let od vysvěcení kostela.

25. listopadu pořádala MO KDU-ČSL v tělocvičně školy tradiční prodejní výstavu pod názvem Advent je za dveřmi



Mužský sbor se již tradičně zapojil do řady akcí, ale vystupoval i jinde : Košť slivovice v Nenkovicích 25. února, Bukovanský gulášek 5. května, Setkání MS Žarošice 19. května, Kosecké písně Buchlovice 27. května, Farní den Želetice 30. června, Dožínky Plavecký Peter 11. srpna, Mlýnské kolo Bohuslavice 18. srpna, Sešlost lidu na Babím lomu 25. srpna, Vinobraní v muzeu Vacenovice 16. září, Svěcení mladých vín Želetice 1. prosince, Vánoce na Moravě Vacenovice 22. prosince, ...

Hody jak (ne)majú být!

Letošní hody byly plné překvapení, novinek, improvizace. Pro někoho to byla první hodová zkušenost, pro některé z nás možná i ta poslední. Důležité ovšem je, že se uskutečnily.

Hody jako takové, pro nás a pro chasu, začaly už na konci letních prázdnin, kdy proběhla naše úplně první zkouška. Tam jsme si složili základní kostru celých hodů. Už na začátku jsme byli všichni nadšení a plní elánu, který nám naštěstí vydržel až do neděle 28. října, kdy naše hody vrcholily hodovou mší svatou, při které jsme oslavovali 110. výročí posvěcení kostela.

Během prvních zkoušek jsme si domluvili role nejdůležitější, a to stárky a stárky. Stárkování se ujmuly dva páry, a to první stárkovský pár Josef Malík a Zuzana Jurůtková a druhý stárkovský pár Martin Sklenář a Aneta Kašíková.

I když jsme do poslední chvíle chtěli i třetí pár, tak se této úlohy z různých důvodů nechtěl další pár ujmout. Bylo to buď kvůli tomu, že jeden z páru stárkou či stárkem už opakovaně byl nebo to byly páry, které šly letos na hody úplně poprvé, anebo kvůli tomu, že jsme si několik chlapců museli popůjčovat ze sousedních obcí.

Ostatní chasu tvořili tito: Kateřina Pluháčková – Marek Kostiha, Pavla Lužová – David Řihánek, Dagmar Kostihová – Pavel Potáček, Monika Urubková – Marek Hojač (Dražůvky), Anežka Malíková – František Bukovský, Lenka Moudrá – Pavel Malík, Lucie Holišová – Martin Müller, Barbora Adamová – Jan Jurůtka, Petra Osičková – Tomáš Kaňa (Strážovice), Lenka Chaloupková – Jirka Procházka (Sokolnice), Hana Koutná – Pavel Sklenář (Mistřín).

Letošní hody představovaly hlavně různé inovace a vylepšení. Největší novinkou – která ve výsledku vlastně ani nešla vidět – bylo to, že zkoušky vesměs vedla pouze chasa. Samozřejmě, že jsme museli komunikovat s pořadatelem hodů Sokolem Věteřov, ale zkoušky jako takové byly jenom a pouze naše. Je však jisté, že bez pomoci těch moudřejších, dříve narozených bychom se neobešli. Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří nám při přípravě pomáhali, velký dík hlavně patří panu učiteli Jiřímu Bábíčkovi, který nám pomohl s hodovými písničkami.

Také velkou inovací, tedy spíše návratem k původnímu, prošel hodový strom. K tomuto kroku nás přimělo to, že už léta se nesly negativní ohlasy na to, že strom není kompletní. Není takový, jaký si ho naše stařenky pamatují. Velkou otázkou však bylo, jak vlastně původní strom vypadal – tady jsme se nechali inspirovat z knihy Věteřov od pana Bedřicha Blahutky:

Zhotovení hodového stromu byla práce velmi odpovědná a musela ji dělat zkušená starší žena. Základ stromu tvořila dřevěná kostra. Tuto kostru si pak stárky vyzdobily větvičkami rozmarýnu a praporky. Na větvičkách byly připevněny šípové růžičky, uvité z papíru, navěšeny ozlacené ořechy, mezi větvičkami bělely se vetknuté bělostné svíce.

Stařeček, Jan Šnejdar, narozený 24.6.1848 mně vykládal: „No a dneska už ani žádné neví, co ten strom obnáší. To je strom uprostřed Rája! Ty rozmarýny představují věčnou mladost, svíčky život, praporky /fangličky/ věrnost, cukroví lásku /taky je sladká!/, růžičky nevinnost, pozlacený ořechy bohatství krásy a ten anděl hore, to je koruna všech ctností. Z tohoto bohatství si člověk svévolně nesmí nic vzít. To by bylo proti Pánu Bohu.“

(Věteřov, Bedřich Blahutka, Velké hody str. 238.)

Tímto bych chtěla vyjádřit velký dík všem, kdo se zasloužil o zhotovení stromu, konkrétně paní Urubkové (růžičky), paní Lužové, paní Kašíkové a paní

Lejskové (cukroví).

Přišel den s velkým „D“ – 27.10.2012. Přípravy vrcholily, naškrobené kroje pouze čekaly, až si je někdo obleče, ve všech domech bylo navařeno, napečeno. Chystalo se poslední chlebičkové aranžmá. Občas přes dědinu prošla slečna s již uvázaným turečkem na hlavě. Všechno bylo secvičeno, nachystáno, muzikanti ladili nástroje, skvostný strom už čekal u první stárky na své velké vystoupení. Oba stárci si „náhodou“ zapomněli své klobůčky u stárek, které jim je patřičně nazdobily. Před domy stárek se ve větru pohupovaly nazdobené májky. A to byl právě trošku kámen úrazu, protože se májky v tom větru pohupovaly celkem dost. Popravdě řečeno, celý den pršelo, konec toho velkého dešťového mraku v nedohlednu, ale i přesto se celá hodová chasa sešla v 1 hodinu odpoledne v budově školy oblečená do krojů, samozřejmě kromě dvou stárek, které do poslední chvíle neměli ani tušení, že se vlastně průvod kvůli nepříznivému počasí zrušil.

Na sále tak proběhla krojová generálka s muzikanty, kdy se nacvičilo i improvizované „Tlučů, tlučů“.

Ve 20:00 oficiálně začínala hodová zábava, krátce po osmé hodině stárci zahájili hody veselým maršem ... chyběly jim teď ještě stárky. Předzpívala se písnička „Tlučů, tlučů“ a za hlasitého výskotu a fanfár jim na hlavách přistály „včera ztracené“ klobůčky a také se k nim do páru k tanci přidaly jejich stárky. Odtančilo se krátké sólo. Hodová zábava se začínala ubírat tím správným směrem. Jako další marš byl marš ten vůbec nejdůležitější, a to žádost pana starosty o povolení hodů. Pan starosta k úlevě všech zúčastněných hody povolil a mohla pokračovat volná hodová zábava. A do třetice všeho dobrého přišel třetí marš. Stárci přinesli na sál strom, kolem něj jsme zazpívali a tancovali již tradiční písně Pochválen buď Ježíš Pán, Stala se mně škoda (skočná), Zavrtí sa mně cérečko (vrtěná), Ta věterská hospoda a Pod Lysýma horama (hlucká-sedlcká). Následovalo sólo a skládka stárků. Když si dnes vzpomenu na tento třetí marš, vybaví se mi řada úsměvných situací. První byla ta, že se stárek domluvil s kapelníkem, že jak mávne, tak marš může začít, ale došlo k nedorozumění a muzika začala hrát téměř okamžitě, takže průvod stárků a chasy vyšel a někteří členové ještě dobíhali. Naštěstí jsme se na svých značkách nakonec sešli všichni včas. Další úsměv ve mně vyvolal okamžik zapalování svíček na stromu, kdy druhému stárkovi v ten moment přestal fungovat zapalovač. Naštěstí mu kamarád z chasy rychle přinesl druhý, takže svíčky hořely a stárci zpívali. A třetí moment byl spíše překvapující, když kluci z chasy odnesli prvního stárka po jeho sólu k výčepu. Šokovaní muzikanti na chvíli přestali hrát a čekalo se, až se stárek vrátí, což

bylo za krátkou chvíli, takže následovala skládka pan starosta, pan farář, radní a ostatní až se prodaly všechny rozmarýny, poté už pokračovala volná hodová zábava až do ranních hodin.

Hodová neděle se točila hlavně kolem mše svaté, avšak mně osobně hned po probuzení šokovala asi pěticentimetrová vrstva sněhu, která do rána nasněžila. Hodová mše svatá se konala k 110. výročí posvěcení kostela, mši svatou celebroval velmistr Josef Šedivý, účasten byl i novoříšský opat Marian Rudolf Kosík, opat starobrněnský Lukáš Evžen Martinec, páter Josef Svoboda rodák z Věteřova, a věteřský pan farář Vít Martin Červenka. Mše svaté se účastnila i věteřská chasa v krojích, další krojované děti a mládež, hasiči ve vycházkových stejnokrojích a věřící z Věteřova a okolí. Celá mše byla v duchu výročí, na závěr velmistr Šedivý poděkoval všem zúčastněným, zpěvákům, hasičům, všem, kdo se zasloužili o úklid kostela, a v neposlední řadě poděkoval krojovaným a zdůraznil, že bez krojovaných by hody nebyly a že doufá, že svoji krojovou kariéru my mladí nehodláme ještě dlouho opustit. Projevil také své přání, že by rád byl přítomen u oslav 111. výročí, tak uvidíme za rok.

Jestli hody byly nebo nebyly takové, jak mají být!, to posuďte sami, každopádně hody byly, navíc naše první sněhové hody co kde která tetička pamatuje.

Zuzana Jurůtková

Vzpomínky na II. sv. válku

Jistě každý zná kamenný kříž uprostřed hřbitova s fotografií mladého muže a vytesanou vzpomínkou. Při hledání materiálů o historii Věteřova se mi dostaly do rukou dopisy rodině od pana Korvase, jejichž kopie jsou uloženy v našem muzeu.

Jsem přesvědčena o tom, že řádky na zažloutlém papíře hodně vypovídají o lásce tohoto člověka ke své rodině. Kdo to byl? Proč musel zemřít tak mladý? Poprosila jsem tedy paní Marii Kašíkovou, roz. Korvasovou, aby mi o svém tatínkovi pověděla něco víc. Bylo to velmi pohnuté vyprávění a věřím, že se s jejími zážitky rádi seznámí i naši občané.

Maminka mi často vyprávěla, jak tatínek pracoval v odboji. Ze skláren k nám za ním často chodili cizí muži. Mamince se to moc nelíbilo. Když to připomínala tatínkovi, ten jí vždy odpověděl, že tomu nerozumí a že nic zlého nikomu nehrozí.

Noc, kdy si přišlo gestapo pro tatínka, si pamatuji velmi dobře. Asi ve dvě hodiny ráno nás všechny vzbudilo bouchání na dveře. Dům byl reflektory aut osvícen jako ve dne. Maminka byla plna strachu, když šel tatínek otevřít. Na otázku, „Kdo je tam?“, se ozvalo: „Gestapo! Otevřete!“. My děti jsme musely vstát z postýlek a postavit se do řady. Moc jsme se bály a proto jsme plakaly. Ještě dnes vidím muže z gestapa, jak s puškou v ruce rozhazoval prádlo, lůžkoviny jako když něco hledá. Četník, který je doprovázel (až po válce jsme zjistili, že se jmenoval Horáček a byl ze Ždánic) nás tiše napomínal a šeptal, abychom přestaly plakat.

Nakonec, když nic jiného než rádio s vyznačenou polohou stanice Londýn nenašli, vyzvalo gestapo tatínka, aby se oblékl, vzali rádio a odvedli jej na tehdejší obecní úřad k výslechu.

Četník ještě stačil pošeptat mamince, aby honem upekla tatínkovi nějaké buchty na cestu. Ta v té hrůze a strachu jej poslechla. Ještě teď ji obdivuji, že toho byla schopna.

Brzo ráno jsme se šli rozloučit s tatínkem. U bývalé prodejny Slávka Němcového stálo plno lidí. Mimo mého tatínka zatkl gestapo ještě pány Daňka, Rinka, Štiku a Svobodu. Zdeněk, můj mladší bratr se ve chvíli, kdy se průvod zatčených vydal do Dražůvek na vlakové nádraží, rozběhl za tatínkem, chytil se ho a nechtěl se pustit. Četník Horáček zasáhl pohotově podruhé – vložil Zdeňkovi nějaké penízky do ruky a poslal ho s nimi za maminkou. Všichni lidi plakali a já si v této chvíli neuvědomila, že vidím svého tatínka naposled. Už jsem ho nikdy víc nespatriila.

Nějakou dobu byl vyslýchán v Kounicových kolejích v Brně, kde jej maminka s mojí starší sestrou Annou několikrát navštívily. V té době vznikla také fotografie nás dětí s maminkou, kterou si tatínek vyprosil, aby mohl být alespoň takto s námi. Při čtení protokolu viděla maminka u jména tatínka malý křížek. Tehdy to znamenalo jedno – Návrat nežádoucí! V Kounicových kolejích se setkal také s tehdy ještě studentem medicíny Slabákem. Z Brna pak odjel transportem do Německa. Od té doby psal velmi zřídka, každou chvíli jej transport převezl jinam. Nedožvěděli jsme ani, za co jej vlastně zavřeli.

Po válce jsme každý den čekali na tatínkův návrat, ten se ale pořád nevracel. Maminka jej začala hledat prostřednictvím Červeného kříže, ale bezvysledně. Místo, kde byl naposled jeho pobyt zjištěn, se jmenovalo nějak na P... . Němci zde budovali obrovské vojenské skladiště.

V roce 1947 prohlásil okresní soud úředně mého tatínka za mrtvého. Nikdy jsme ale nezjistili přesné datum jeho smrti. Až asi za třicet let po válce dostala maminka dopis od jeho spoluvězně, že tatínka znal a byl spolu s ním v lágru.

Když se blížila fronta, začali Němci vězně likvidovat. Protože šlo o vojenské stavby, neměl nikdo přežít, tomuto se však spolu s dalším spoluvězněm podařilo uprchnout. Ještě před útekem se dozvěděli, že tatínka s ještě jedním dělníkem popravili v lese.



Dětství bez tatínka bylo moc těžké a v mé mysli utkvěly tyto velice smutné vzpomínky natrvalo.

Těmito slovy zakončila paní Kašíková své povídání.

Dagmar Kostihová

Sportovní okénko - Antonín Kostiha ml., narozen 20.11.2000

Tonik se závodní cyklistikou začal v devíti letech (2010) v Kyjově u trenéra Vladimíra Huška. Přestože v té době ještě věkem nedosahoval ani na tu nejmladší kategorii (mladší žáci 11÷12let), vyzkoušel si své cyklistické schopnosti ještě v poslední čtvrtině závodní sezóny. Může říct, že začátky byly velmi tvrdé. Vždyť závodil se závodníky, kteří byli více jak o dva roky starší a měli v nohách už znatelný cyklistický základ, bez něhož se neobejde žádný závodník. Abych to lépe vysvětlil ... v každé kategorii je závodník dva roky. Pak přestoupí do vyšší, kde je další dva roky a tak to pokračuje až do kategorie U23 (muži do 23 let). Navíc pokud je datum narození ke koci roku, je to další handicap. Na druhou stranu, a to platí i v ostatních sportech, každé dítě se

vyvíjí odlišně a tyto rozdíly se dorovnávají až v juniorských kategoriích. Takže pro toho, kdo je dobrý v žákovských kategoriích neznamená, že bude o tolik dobrý v juniorských kategoriích.

Je třeba připomenout, že v rámci „budování rychlosti“ absolvoval i část závodů na dráze, kde závodil v kategorii starších žáků – závody kategorie mladších žáků na dráze se pořádají velmi zřídka, pokud se vůbec pořádají, takže zde soupeřil se závodníky i o 4 roky staršími.

Po té, co si přivyknul způsobu závodění, přišly první dílčí úspěchy. Zejména v etapových závodech. Na první stupně vítězů v prvním úplném roce působení ve své kategorii (2011) si musel ale počkat až na poslední závod Českého poháru sezony, kdy při časovce do vrchu Bahenec obsadil 3. místo. Během sezóny si víkendy bez závodů vyplňuje i příležitostnými starty na horském kole a silničním kole na závodech, které nejsou pořádány pod hlavičkou Českého cyklistického svazu. Loni tak při své premiérové účasti na závodě Karpatský pedál (závod, který se jede přes Javořinu), obsadil ve své kategorii 1. místo a stejné místo obsadil i v silničním závodě Grand Prix Racio v Břeclavi.



... čekání na startu ve Strážovicích (2012), Tonik v dresu Dacom Pharma druhý zleva

V druhém roce působení (2012) se už musí očekávat nějaké umístění na stupni vítězů. A to přišlo hned v úvodním závodě Českého poháru v Soběslavi,

kde obsadil 3. místo. V dalším závodě ČP na domácí trati, která vedla i přes Věteřov, obsadil až po spurtu na Strážovský kopec „pouze“ 4. místo. Pak přišly krajské přebory, kde v časovce jednotlivců v Jevíčku obsadil 1. místo, a stal se přeborníkem Jihomoravského kraje. Následující den v silničním závodě jednotlivců ve Zbraslavi u Brna toto umístění zopakoval a stal se přeborníkem Jihomoravského kraje i v silničním závodě jednotlivců. Další dvě 4. místa přišla ze závodů Velké ceny Olomouce. Nejprve ze závodu do vrchu a následující den ze závodu jednotlivců.

Konečně přišla první zkušenost zúčastnit se většího etapového závodu v Lanškrouně. Závod míru nadějí je organizován pro starší žáky a vybrané mladší žáky (druhorochačky). Musíme říct, že v první řadě šlo o to, aby si vyzkoušel, jak se jezdí v balíku 80 závodníků, takže se žádné ataky předních pozic nemohly ani neočekávat. Přesto si přivezl ocenění za nejlepšího mladšího žáka (do 12 let) v tomto mezinárodním závodě.

Po krátké přestávce způsobené nemocí se týden po tom, co usednul znovu na kolo, zúčastnil dalšího závodu Českého poháru v Jablonci. Při úvodním závodě obsadil opět pouze 4. místo. Následující den se konal druhý závod. V tomto závodě obsadil poprvé 1. místo v závodě Českého poháru. Vzhledem k tomu, že při závodě mladších žáků s touto kategorií startují i starší žákyně, bývá někdy těžké určit hned přesné pořadí. Takže se o tomto umístění dozvěděl až v pondělí následující týden, kdy tuto zprávu od rozhodčích mu tlumočil jeho trenér pan Hušek. Škoda, mohl si vychutnat, jaké to je při pohárovém závodě stát na stupních vítězů na nejvyšším stupínku.

Další závod, který jel, byl závod na horských kolech – Karpatský pedál, kde se pokoušel obhájit 1. místo, ale vzhledem k tomu, že ještě den před závodem ležel s teplotami 38°C, obhajoba se nezdařila a dojel na 4. místě.

Významným úspěchem z více než 20 závodů v letošním roce bylo také 3. místo v závodě ČP Praha-Strahov. Poslední závod sezóny jel 1. prosince.

Na některých trénincích a tréninkových pobytech, hlavně v době podzimní a zimní přípravy, se setkává i s odchovancem oddílu Honzou Bártou ze Sobůlek, závodníkem profesionální stáje NetApp, který se letos prezentoval velmi úspěšnou sezónou.

Co se týká celoročních Toníkových aktivit, tak kromě cyklistiky na jiné moc času není. V mimozávodním období mívá volný jeden nebo dva dny v týdnu, jinak je trénink, pak sobota trénink, neděle trénink – ne vždy tedy společný, někdy individuální. Pak podzimní soustředění na Vysočině, zimní soustředění na běžkách v Krkonoších, jarní soustředění v Chorvatsku a letos i soustředění v Itálii, kde byli povzbudit na 3 etapy jejich bývalého člena oddílu,

CK Dacom Pharma Kyjov, Honzu Bártu ve slavném závodě Giro Italia.

Zřejmě jste si již udělali přehled v tom, že se jedná o sport časově, fyzicky ale také finančně náročný. Doufejme, že toto úsilí se mu časem zúročí.

Jak říká jeho trenér – měl v oddíle několik talentovanějších cyklistů, než byl Honza Bárta (rodák ze Sobůlek), ale žádný z nich neuměl tak držet jako on. Podívejte se do novin, kde jsou ti talentovaní a kde je on. Stačí vzpomenout na Mistrovství republiky, které se jelo v roce 2010 přes Věteřov a kde Honza Bárta bojoval proti přesile 4 závodníků stáje Whirpool, aby nakonec skončil 5. Už tehdy jezdil v barvách profesionální německé stáje NetApp a jeho bývalý trenér a zároveň ředitel závodu Vladimír Hušek ho uklidňoval: „Nic si z toho nedělej, oni tu pořád budou, ale ty už budeš někde jinde“.

A kde letos jezdil, jste snad někteří zaregistrovali (1. místo Mistr ČR v časovce jednotlivců; 1. místo v etapovém závodu Settimana Internazionale Coppi e Bartali; 1. místo v závodu Kolem Kolína n/Rýnem; 2. místo ve 14. etapě závodu Giro d'Italia; 7. místo Mistrovství světa v časovce jednotlivců; účast na LOH v Londýně – silniční závod jednotlivců; ...).

Antonín Kostih

Malovaný kraj



Znáte dvouměsíčník Malovaný kraj?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice a nejnověji též o tradičních lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané se zájmem o historii a folklor svého domova.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se v časopise nepsalo, a to samozřejmě včetně Věteřova a okolí. Stejně tak může být článek o Věteřovu uveřejněn v některém z příštích vydání periodika

Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě.

Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz) Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů. Na uvedených kontaktech je možno vyřídit též předplatné - jako dárek jej ocení např. i rodáci ze Slovácka bydlící dnes mimo region.

PhDr. Eva Kovaříková, šéfredaktorka Malovaného kraje
Mgr. Vojtěch Urbančík, redaktor

Pozvánka na besedu - Island

Vážení přátelé spoluobčané, v sobotu 19. ledna ve 14 hodin Vás zvou na promítání fotografií spojené s přednáškou o cestách po Islandu, které se odehraje v zasedačce OÚ a které bude trvat kolem jedné hodiny.

Těší se Jan Onyx Hájek

INFO zpravodaje

Omlouváme se za tiskovou chybu v minulém vydání zpravodaje. Ve zmínce o výročí osvobození obce bylo ve většině výtisků chybně uvedené jméno – Václav Mlynář, správně má být **Václav Minář**.

Volnou přílohou zpravodaje jsou jako tradičně výtisky aktuálně platného jízdního řádu linky 660 (9.12.2012÷14.12.2013). Zběžnou kontrolou bylo zjištěno několik změn, takže častějším uživatelům hromadné dopravy doporučujeme ověření jejich oblíbených spojů, případně přestupů na navazující spoje.

Od kostela k obchodu máme nový chodník – je krásný, pohodlný, široký a to až tak, že si jej někteří pletou s parkovištěm. Velké štěstí pro takové řidiče je, že nemáme obecní policii ... jinak by tu bylo přebotičkováno !